

Jákup Lindenskov, lögtingsmaður:

Vit ynskja ein dyggan eftirlønargrunn

soleiðis, at vit ikki biða ov leingi eftir eini veruligari pensión til fólk okkara.

— Men lagið kenna vit frá teimum afturhaldnu. Sama lagið hoyrdu vit tá vit finga fólkapensiónina. Tá var hon hildin vera ein ólukka fyri vinnulívið, segði Jákup Lindenskov, lögtingsmaður m. a. tá lögmanstróðan var til umrøðu

— Vit tóku við búgv, sum hóast sterkt í grundini — hevði stórar trupulleikar og lata frá okkum búgv munandi styrkt og konsoliderað.

Soleiðis byrjar lögmaður røðu sína á Ólavseku — og hann sigur víðari.

Sjálvsagt eisini við trupulleikum og nógvum vandamálum komandi, men við stórra frælsi í vali av møguleikum og amboðum, serliga á búskaparliga økinum.

Tað er munandi hugaligari at virka fyri at loysa trupulleikar av ov nógvum arbeiði enn at laða upp í lið, sum komin er í, av tí at onki er fyri hendurnar.

Løgmaður hevur í frágreiðing síni givið eitt yvirlikt yvir gongdina í samfelagnum og dregur fram høvuðspartar av teimum málum, sum upptaka okkum øll, so ella so. Vit fáa í røðuni eina heildarmynd av støðuni í samfelagnum.

Tá henda samgongan skrivaði samgonguskjalið, var greitt, at tað fór at bera til.

Hetta valskedið fer nú reiðiliga at halla, tað sum samgongan setti sær fyri at fremja, hevur í flestu førum hepnast.

Grundarlagið undir okkara tilveru er stóðugt fiskivinnan — og tað at vit eru á varðhaldi og ansa tí, sum har fer fram. Meginparturin av orku landstýrisins verður brúktur til at vinna okkum so góðar sømdir sum gjørligt.

Vit hava trupulleikar — tað verður stóðugt lagt til brots fyri at vinna burturúr teimum ella leggja á annan búgv, finna aðrar fiskihættir og onnur mið, tí havið er ikki frítt at fara. Hver fermetur skal vinnast og verjast.

Hjá føroyingum er tað mangan tógvið at vinna dagliga breyðið. Vánirnar hava altíð verið skiftandi, men vónirnar hava altíð verið settar til, at tað fór at bera til.

Ótrúliga nógv er hent í hesum valskedið, samfelagið er vordíð eitt betri og tryggari samfelag.

Tá tað verður tikið upp aftur og uppaftur um skip, sum fóru av knóranum, so er at siga, at Javnaðarflokkurin longu undan valinum seinast segði frá, at tað var ov vánaligt grundarlag, sum samgongan tá bygdi farma- skipabyggingina á, tíværri bleiv tað so. Og hetta landstýrið hevur gildið.

Føroyingar hava sæð fram til, at vit sjálvi skuldu umsita okkara eigna land. Ongantið meira

enn nú siggja vit, hvussu neyðugt tað er, og ongan- tið hava so nógv fólk vunnið dagligt breyð í Føroyum sum í dag — og ongan- tið hava vit átt betri møguleikar til skúling, sum kunnleika á øllum økjum, sum nú. Hetta er úrslit av ferdum politikki og á hesi leið halda vit fram.

Lat so andstöðuna finnst at og gremja seg. Tað hevur ongan- tið verið manerligt at sáa misálit og mistreysti.

Marghátligt at hoyra menn gremja seg um at so nógv er fyri hendurnar, at fremmand arbeiðsmegi má til.

Flestu teir, sum gremja seg, eru snøgt teir somu, sum beinleiðis eru orsökini til at vit flyta inn arbeiðsmegi uttanfrá at gera arbeiði, sum vit ikki hava tíð

at lata biða.

Tað var betur í allar mátar, at vit sjálvi áttu megina at gera arbeiðið.

Men nútíðin hevur ikki stundir. Kapitalurin hevur ikki stundir at biða, og hann stýrir jú okkum øllum, tíværri.

Tá vit í seinastu tingsetu samtyktu lógina um eftirlønarpensión, finga vit skuluna.

Tað skal vera min vón, at vit megna at byggja og tryggja eftirlønargrunnin so dyggan, at vit ikki biða alt ov leingi eftir eini veruligari pensión til fólk okkara. Men lagið kenna vit, soleiðis søgdu teir afturhaldnu eisini, tá vit finga fólkapensiónina í 1959, tá skuldi tað vera ein ólukka, tí vinnulívið orkaði ikki at vit finga fólkapensiónina.

Javnaðarflokkurin fer ongan- tið at helma í til at

tryggja fólk okkara eina veruliga sosiallógávu. Javnaðarflokkurin er borganin fyri eini pensión, og vit eiga einki vinnulív uttan eina tryggja sosiala pensión.

Á einum samfelagsøki hava vit sæð úrslit, sum muna og sum vit kunnu vera erpin av. — Samferðslan eftir landi, eftir sjónum og nú eisini í luftini. Her hevur málsetningurin verið, at hava búsetingarmynstrið óbroytt. Tað hevur verið til mikið gagn.

Hesin politikkur hevur eisini givið okkum hópin møguleikar, eitt væl betri, líviligari og meira fjøltátt- að samfelag. Eisini hugsi eg um samfelagsstovnar, sum meira áttu at verið tengdir at samfelagnum, eitt nú sjúkrahúsini, her eiga vit meira enn vit hava gjørt, hugsa um at samferðslumøguleikarnir hava gjørt tað væl lagaligari at kunna gera sjúkrahúsini effektivari — hugsi eisini um tyrlumøguleikarnar. Vit eru so heft av lokalum áhugamálum, sum hava gjørt sjúkrahúsini dýr og minni effektiv samanumtikið.

Løgmaður hevur ofta í tingsalinum víst á, at

Jákup Lindenskov, lögtingsmaður: — Javnaðarflokkurin er borganin fyri eini pensión, og vit eiga einki vinnulív uttan eina tryggja sosiala pensión.

neyðugt er at vit eiga umsitingarapparatið, um samfelagið skal virka.

Í hesum valskedið er nógv hent í umsitingini. Óivað er her nógv at gera.

Nógv ungt fólk hevur fingið møguleikar heima, sum annars máttu leita burtur. Vit kunnu útbúgva nógv fleiri, gera nógv meira av arbeiðinum, sum annars varð gjørt av øðrum.

Eisini eru tekin um menning og framburð — og at tað gongur røttu leið.

Vit hava stóðugt úr at gera, hópin av óloystum málum liggja, vit seta okkum foran fyri at loysa tey og rudda av vegnum tað, sum forðar og steingir.

Samanumtikið royndi t valskedið.

Takki lögmanni fyri frágreiðingina — førningurin, hann nú skal seta frá sær fyri hetta valskedið — royndist.

Hættislig støða hjá fiskivinnuni í Norðurnoregi

Norska blaðið Fiskaren sigur í oddagrein herfyri frá, at støðan hjá fiskivinnuni og fólkinum í Norðurnoregi er so vánalig sum hon neyvan áður hevur verið.

Blaðið spyr, um teir lokalu politikararnir ikki siggja, at støðan hjá fólkinum bert kann líknast saman við tíðina beint eftir seinna heimsbardaga.

Í hesum sambandi skuldi norsk forsætisráðharrin, Gro Harlem Brundtland, koma til Hammerfest í gjár at fundast við allar partar í fiskiindnaðinum.

Tvingsilsupphøðssølur eru hvønn dags kostur og fólk flyta burtur. Tey leita sær suðureftir at finna sær arbeiði.

Talan er um, at staturin

tíma, so íbúgvarnir í hesum partinum av Noregi vóna, at myndugleikarnir gera skjótt av.

So illa er stætt í Norðurnoregi, at eisini lækarnir eru farnir at órogvast. Teir hava ongan- tið áður útlýggjað so nógv av doyvandi heilivági sum nú, og fólk í stør- um tali eru innlögð á deildirnar fyri sálarsjúk.

P.

Nú skal Gro royna at finna eina loysn fyri fólk í Norðurnoregi

skal gjalda einar 700 mill. fyri at hjálpin skal muna. Hjálpin kemur í tøkum

Japansk dygd, tá hon er best..

- 4-takts bensinmotorur
- Transportabilt generatoranlegg
- Sveisianlegg
- Vatnpumpur
- Havafresarar
- 2- og 4-hjól traktorar
- reiðskap/tilhoyr
- Pleuklipparar
- Plenutraktorur og »Rideri
- 4-takts páhængsmotorur
- Kavasleingjari

Roynið ein HONDA — og fáid prógvíð!

Forhandlari:

Carl á Lag P/f

Tlf. 14922

Vviri við Strond 21